

Sygn. akt: I C 1154/21 upr

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sławomir Szubstarski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 19 kwietnia 2022 r. w K.

na podstawie art. 339§1 k.p.c.

sprawy z powództwa K. Inkaso I Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko M. C.

o zapłatę

I. powództwo oddala

sygn. akt I C 1154/21

UZASADNIENIE

Powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. C. kwoty 4.422,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 listopada 2021 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu powód wskazał, że wierzytelność dochodzona przez powoda ma wynikać z zawartej w dniu 25 sierpnia 2016 r. pomiędzy pozwanym a W..pl. (...) z o.o. z siedziba w W. umowy pożyczki nr (...), z której pozwany miał się nie wywiązać, w szczególności nie zwrócić pobranych środków pieniężnych. Na podstawie umowy o przelew wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji zawartej w dniu 6 sierpnia 2018 r. pomiędzy powodem a poprzednim wierzycielem, powód nabył wierzytelność wobec pozwanego wraz z prawem naliczania odsetek.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na podstawie umowy przelewu wierzytelności w ramach procesu sekurytyzacji zawartej w dniu 6 sierpnia 2018 r. W..pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zbyła na rzecz (...) Funduszu Inwestycyjnego z siedzibą w W. wymienione w umowie wierzytelności wraz z oświadczeniem o zapłacie ceny (dowód: 1. ramowa umowa przelewu wierzytelności w ramach procesu sekurytyzacji; 2. umowa przelewu wierzytelności; 3. oświadczenie o uiszczeniu ceny nabycia wierzytelności; 4. pełnomocnictwa; 5. odpisy (...) S.A. oraz W.. (...) sp. z o.o. k. 22- 49)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód nie udowodnił, że przysługuje mu jakiegokolwiek roszczenie względem pozwanego, ponieważ nie wykazał istnienia wierzytelności w stosunku do wierzyciela pierwotnego. Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc

ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Strony zobowiązane są w myśl przepisu art. 232 kpc wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Ciężar udowodnienia faktów uzasadniających objęte pozwem roszczenie spoczywał na powodzie, który winien wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu.

W niniejszej sprawie powód załączył do pozwu wydruk ramowej umowy nr (...), która miała zostać zawarta przez wierzyciela pierwotnego W..pl (...). z o.o. z pozwanym. Umowa nie została podpisana przez strony, zaś powód nie wykazał, iż pozwany w inny sposób zaakceptował treść tej umowy. Nie wykazał przede wszystkim wykonania przez pozwanego szeregu czynności mających prowadzić, zdaniem powoda, do zawarcia umowy pożyczki (utworzenia i posiadania na stronie internetowej pożyczkodawcy aktywnego konta użytkownika, złożenia wniosku o udzielenie pożyczki), a ponadto uzgodnienia pomiędzy stronami kwoty wypłaty, i ostatecznie samej wypłaty pozwanemu, przez pożyczkodawcę, kwoty pożyczki. Załączony w istocie dokument nazwany „Potwierdzenie wypłaty dla P. Ratalnej” (k. 58) stanowi wydruk komputerowy, którego treść nie została potwierdzona żadnym dokumentem bankowym (potwierdzeniem przelewu).

Przedłożone przez stronę powodową dowody w postaci wydruku ramowej umowy pożyczki (k. 53-60) oraz formularza informacyjnego dotyczącego pożyczki konsumenckiej (k.59-60) nie stanowią również dokumentu w rozumieniu art. 245 k.p.c. Wydruki te nie zostały w ogóle podpisane, a przy tym brak jest dowodu doręczenia pozwanemu któregośkolwiek z przedstawionych dokumentów.

Dowodu istnienia zobowiązania pozwanego nie stanowi także zawiadomienie o przelewie wierzytelności (k. 50) czy wezwanie do zapłaty (k. 51) nie zawierające również dowodu ich doręczenia pozwanemu.

W konsekwencji na podstawie dokumentów przedstawionych przez powoda nie sposób ustalić, że pomiędzy W..pl sp. z o.o. z siedzibą w W., a pozwanym M. C. doszło do zawarcia umowy pożyczki oraz do zrealizowania przez pożyczkodawcę uzgodnionego świadczenia. Brak jest jakichkolwiek dowodów wskazujących, iż pozwany złożył oświadczenie wyrażające wolę zawarcia umowy pożyczki z wierzycielem pierwotnym. Brak jest jakichkolwiek dowodów wskazujących akceptację przez pozwanego warunków umowy. Ostatecznie brak również jakichkolwiek dowodów, iż pozwany otrzymał kwotę pożyczki.

Przedłożone przez powoda dowody w postaci umowy przelewu wierzytelności w ramach procesu sekurytyzacji zawartej pomiędzy wierzycielem pierwotnym W..pl (...). z o.o. a powodem mogą stanowić jedynie dowód przeniesienia praw do wierzytelności, natomiast nie dowodzą jej istnienia. W przypadku cesji wierzytelności warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. Tymczasem powód tej okoliczności nie wykazał.

Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego, winien przejawiać staranność w wykazaniu zasadności powództwa, w szczególności faktu przeniesienia na biorącego pożyczkę własności przedmiotu umowy. Brak merytorycznego zaprzeczenia twierdzeń powoda przez pozwanego nie zwalnia go od wykazania podstawowych okoliczności wskazujących na zasadność żądania. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 7 listopada 2007 r. (II CSK 293/07), ciężar udowodnienia faktu należy rozumieć nie tylko jako obarczenie jednej ze stron procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o prawdziwości swoich twierdzeń, ale również konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności.

W niniejszej sprawie powód nie przedłożył dowodów dostatecznie uzasadniających jego roszczenie. W konsekwencji należało stwierdzić, że nie udowodnił swojego roszczenia.

Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności, powództwo należało oddalić.